

METNE HAZIRLIK

1. Günlük hayatta tükettiğiniz besinlerin içerikleri ile ilgili nelere dikkat etmeliyiz? Düşüncelerinizi paylaşınız.
2. Besinleri tüketirken nelere dikkat etmeliyiz? Düşüncelerinizi paylaşınız.

1. Günlük hayatta tükettiğiniz besinlerin içerikleri ile ilgili nelere dikkat etmeliyiz? Düşüncelerinizi paylaşınız.

Cevap: Günlük hayatta tükettiğiniz besinlerin içeriklerinde kalorisine, protein miktarına, yağ türlerine, şeker, tuz ve vitamin içeriğine; bunların yanında katkı maddesi, koruyucu, kanserojen madde olmamasına dikkat etmeliyiz.

2. Besinleri tüketirken nelere dikkat etmeliyiz? Düşüncelerinizi paylaşınız.

Cevap: Günlük hayatta tükettiğiniz besinlerin içeriklerinde kalorisine, protein miktarına, yağ türlerine, şeker, tuz ve vitamin içeriğine; bunların yanında katkı maddesi, koruyucu, kanserojen madde olmamasına dikkat etmeliyiz.

TAHİNCİ DEDE

Güneşli, sıcak bir gündü. Kuşlar cıvı cıvı, ağaçlar yemyeşil, çiçekler rengârenkti. Aşinayla Ali parkta oynuyordu. Kaydırığın tepesine tırmanınca uzaklardan bir simitçinin yaklaşmakta olduğunu gördüler.

İkisi de simite bayılıyordu. Aşina, hızla kaydırdan kayıp annesinden para istedi ve simitçinin yanına koştu. Simitler fırından taze çıkmıştı ve sıcacıktı.

"Simitçi amca, iki tane simit alabilir miyim?" dedi. Simitçi amcadan simitleri alan Aşina, sevinçe Alinin yanına geldi ve simitlerden birini ona verdi. İkisi de simitleri **afiyetle yemeye** başladılar.

Ali, "Bu simitler de ne kadar güzel oluyor, acaba bu lezzeti veren ne?" diye sordu.

Aşina, "Bence hamur." dedi.

Ali ikna olmadı. "Ekmek de hamurdan yapılır ama bu kadar güzel olmuyor." dedi.

"O zaman anneme soralım." dedi Aşina. "Belki de bu üzerindeki minik minik şeylerdendir."

Sordular ve öğrendiler ki simitin üzerindeki minik şeylere susamı deniyormuş. Simit yapılırken hamurun üzerine pekmez sürülüyor, üzerine de susam ekiliyormuş. O yüzden simit hem esmermiş hem de daha lezzetliymiş.

Oyunları bitip hava da kararmaya başlayınca eve dönüş yoluna düştüler. Yok yok, kimsenin ayağı takılıp düşmedi. Yola çıkmak yerine **yola düşmek** denir ya, öyle yola düştüler. Etraftaki dükkânlara baka baka yürüyorlardı.

Bir dükkânın önünde, taburesinde oturan beyaz sakallı, ihtiyar bir dede gördüler. Hep beraber "Hayırlı işler." diyerek dedeyi selamladılar ve dükkâna girdiler. Anneleri onları tahinci dede ile tanıştırdı. "Tahinci dede, size tahinin hikayesini anlatsın da dinleyin. Simiti neden sevdiğinizi anlayacaksınız." dedi.

